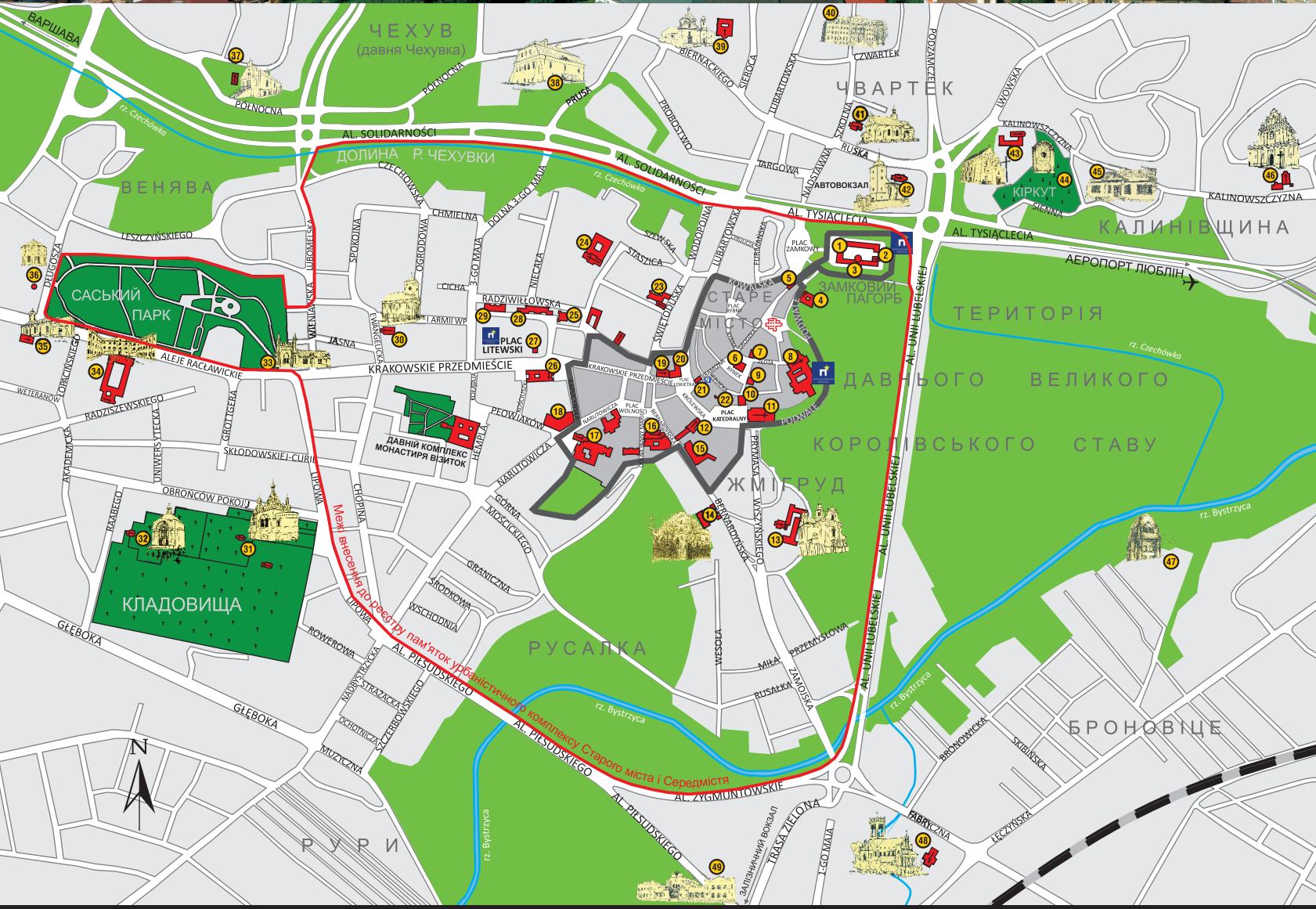

ЛЮБЛІН

культурна спадщина

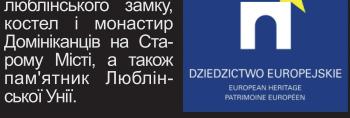
ЛЮБЛІН - ПАМ'ЯТКА ІСТОРІЇ

Історичний архітектурно-містобудівний ансамбль Любліна було визнано пам'яткою 25 квітня 2007 року на підставі розпорядження Президента Республіки Польща. Цей поєскін титул мають 10 історичних міст Польщі: Хелмно, Гданськ, Казімір-Добриць, Краків, Познань, Торунь, Варшава, Вроцлав, Замостя, а також Люблін. Пам'ятка історії, що охоплює своїми межами замковий пагорб, а також частину Краківського Передмістя, визначила найбільш цінний простір історичного міста, багатий матеріальними і нематеріальними переказами минулого.

На території Пам'ятки знаходиться близько 300 пам'яток архітектури різних епох: святили, кам'яниці, зразки оборонної архітектури, а також громадські будівлі. Люблін як Пам'ятка історії є одним із символів національної

свідомості і пам'яті, а водночас важливим місцем для багатьох національних спільнот, котрі колись і сьогодні мешкають у Любліні. На теренах Пам'ятки відбуваються події європейського масштабу. Люблінська університетська присяга присягається польсько-литовської унії у 1569 році: Каплиця Святої Трійці люблінського замку, костел і монастир Домініканів на Старому Місті, а також пам'ятник Люблінському пагорбі і долині Люблінської Височини.

Люблін став одним із перших міст, що отримали Знак Європейської Спадщини (European Heritage Label). Його отримали три пам'ятки, пов'язані із підписанням польсько-литовської унії у 1569 році: Каплиця Святої Трійці люблінського замку, костел і монастир Домініканів на Старому Місті, а також пам'ятник Люблінському пагорбу і долині Люблінської Височини.

РОМНИК
ІСТОРИІ

ПРОСТОРОВИЙ РОЗВИТОК ЛЮБЛІНА

Нарис історичного розвитку міста

Сучасний Люблін займає площею 147,5 км², що складається з території історичного міста Любліна і сіл, що виникли в минулому були його сусідами: Броновіце, Татарів, Десьютин, Зембожиць, Вроткова, Славінів, Чехова, Рудника, Тшеснієва, Якубович Муромівих.

Назва Люблін вперше згадується у 1224 р. (раніше, в 1198 році, у формі «Люблініਆ»). Археологічні дослідження свідчать, що найдавніші сліди присутності людини на території Любліна сягають 10 000 р. до н. е. Початок безперервного заселення цієї території у вигляді відкритих, неукріплених поселень, відноситься до періоду VI-VII ст. н. е.

Найновіші дослідження локалізують укріплене поселення племінного Доби у період між VIII і X ст. в межах Староміського Пагорба. Перше поселення державного рівня з'явилось в другій пол. X ст. на території пагорба «Гродзіско», функціонально і символічно замінило племінний осередок на Староміському Пагорбі. Його оточували ряд відкритих поселень.

Близько середини XII ст. внаслідок адміністративно-політических змін у Сандомирському князівстві, в склад якого входив Люблін, відбулося переміщення головного поселення з пагорба «Гродзіско» на **Замковий Пагорб**. Приналежні з 1224 року місто на Замковому Пагорбі було місцем перебування Люблінського каштеляна, а територія **Староміського Пагорба** почала виконувати функцію підгородів. Приблизно з кінця XII ст. тут мав резиденцію Люблінський архієпископ, перша згадка про якого походить з 1198 р. Імовірно власне з цим слід пов'язувати костел Святого Хреста, котрий історик Ян Длугош згадує як споруду, що передувала храму Домініканців, котрі прибули до Любліна в середині XIII ст. в цей період відроджувону понад ста років на Староміському Пагорбі існувало кладовище.

Окрім пагорбів: Староміського, Замкового і «гrodzisko» - істотним місцем для формування Люблінського міського осередку був від XI ст. **лагорб ч'артек**. Тут утворилося невелике поселення, яке на переломі X і XI ст. прийняло нову землеробсько-ремісничу функцію. Наймініші періоди перед другою половиною XII ст. або трохи пізніше тут кожного четверга почали відвідувати щотижневі ярмарки, від чого і походить назва пагорба. У межах цього торгового поселення міг функціонувати костел св. Миколая. Храм, котрий зараз тут знаходиться, датується серединою XVI ст.

Локальний Люблін складався з поселення на Староміському Пагорбі, а також аграрної окопії (поля, сади і невікористувані землі, разом не менш ста франко-німецьких ланів - бл. 25 км²), що становила економічну основу міста, розташовану на захід і північ від нього. Ці терени стали простором розвитку міста на наступні сторіччя.

XIV і XV століття

Наступні сторіччя в історії міста - це час розвитку і зростання його значення. У 1474 р. Люблін став **столицею Люблінського воєводства**.

Забудова міста що найменше до середини XV ст. була дерев'яною, або муровано-дерев'яною. Лише нечисленні об'єкти, так як країнський костел (собор), храм домініканців чи збудовані в 1409-1419 рр. ратуша, були повністю мурованими спорудами. Місто знищувало численні пожежі, в т.ч. у 1447 р. і 1491 р. Можливо власне у звязку з цим вже в другій половині XV ст. в Любліні, оточеному оборонними стінами, почала дівчини мурована забудова.

Укладений у 1386 р. **польсько-литовський союз** спричинив зростання значення Любліна, перевороти його на головний центр у прикордонні зоні Литви, Русі і Польщі. Люблінські міщани одержали право вільної торгівлі в Литві, а в Любліні відбувались часті польсько-литовські з'їзди.

Торгові привілеї, які отримали міщани Любліна, в т.ч. у 1392 р. і 1448 р., пов'язані зі встановленням тут **чотирьох щорічних ярмарок**. Розташування на торговому шляху між Krakowem i Vilniusom, robili місто привабливим для приїзджих. Разом із осілими у Любліні представниками різних національностей близької середини XV ст. з'явилася також євреї, поселені під Замковим Пагорбом в межах, або в сусідстві з існуючим тут поселенням, що об'єднували замок, називалося Підзамче.

Наплив приїжджих вплив на розвиток передмістя Любліна, особливо **західного передмістя - Krakівського**. У цих межах були розташовані нові будівлі костелів і міських інституцій: **костел Матері Божої Переможної** разом із монастирем ордену бригадік (зведені як подіка короля Владислава Ягайла за перемогу під Grunwaldem), шпиталі і **костел Святого Духа**, а також костел і монастир ордену бернініанців. Характерною ознакою цього періоду було в часі нерегулярна розкиданість забудови.

На території передмістя, переважно на землеробських теренах були також розташовані виробничі потужності, що були пов'язані з потребами використання енергії води. У ділянках Нехувки і Бистриці знаходилися королівські і війтівські млині, а безпосередньо поблизу рік північні та південні торгові лінії, де конкурували з Гданськом, а також Гданським. Тут також були розташовані кілька ставів із найбільшим, так званим «**Великим королівським ставом**».

XVI століття

Структура земельної власності у XVI столітті мала істотний вплив на способ формування і розвитку міста, а особливо його передмістя, у межах яких почали виникати **юридичні - території**, на які поширювалася міське право. Після пожеж (1515, 1575) відбувалися архітектурні зміни, але в кількох оборонних стінам зберегло свій середньовічний вигляд. Велика пожежа у 1515 року викликала потребу підняття рівні площи Ринку на 1 м. Існувачу забудову довокоти Ринку, довговічної створеної чи **широкофасадної кам'яниці** у докоріні. Люблінські «кам'яниці» з'явлювалися **готично-ренесансові і ранні саксові**, а від останньої четверті XVI ст. пізньо-ренесансові елементи.

Після пожежі в 1515 р. на місці згорілої готичної ратуші була збудована нова **ренесансова будівля** з вежею - символом влади. Значення міської ради в Любліні зросло після того, як вона у 1504 р. викупила Люблінську війтівство, і цей факт міг вплинути на форму нової будівлі ратуші, що підкреслювала значущість патріатуції.

Після пожежі в 1557 р. на рівні сучасних вулиць Сташіця і Капуцинській окреслено першу лінію нових земляно-дерев'яних укріплень, що двома країнами шанцями доходила до долини Чехувки і Бистриці. Один з них оточував існуючий монастирський комплекс **ордену бригадік**, а другий в 40 роках XVII ст. збудував монастирський комплекс **ордену францисканців**, відомий як **Францисканський монастир**. Лише нечисленні об'єкти, також з'явилися в межах міських стін, що дали земельні ділянки, що досі відігравали роль патріатуції.

Після пожежі в 1557 р. на рівні сучасних вулиць Сташіця і Капуцинській окреслено першу лінію нових земляно-дерев'яних укріплень, що двома країнами шанцями доходила до долини Чехувки і Бистриці. Один з них оточував існуючий монастирський комплекс **ордену бригадік**, а другий в 40 роках XVII ст. збудував монастирський комплекс **ордену францисканців**, відомий як **Францисканський монастир**. Лише нечисленні об'єкти, також з'явилися в межах міських стін, що дали земельні ділянки, що досі відігравали роль патріатуції.

Ничке Староміського Пагорба, під замком розвивалося поселення Підзамча, заселене **як християнами, так і євреями**.

Близько 1565 р. Підзамче одержало магдебурзьке право. В ділянці, яку заселяли євреї, приблизно в середині XV ст. з'явилася земельною брамою зі знищеною вежею. У 1566 р. земельною брамою було збудовано **Підзамче**. Стіни Підзамчу відігравали роль пізньої фортеці, що дала земельні ділянки, що досі відігравали роль патріатуції. У другій половині XVII ст. Підзамче з'явилося в рівній місці зі знищеною вежею. У 1566 р. земельною брамою було збудовано **Підзамче**. Стіни Підзамчу відігравали роль пізньої фортеці, що дала земельні ділянки, що досі відігравали роль патріатуції.

У Любліні інтенсивно розвинувся рух реформації. Тут активно діяли кальвіністи (громада заснована в 1560 р.) і аріани. Сзути заснували школу, яку відігравала важливу роль у культурному житті міста і регіону. З Люблінського періоду були пов'язані з музикант Ян з Любліна, а також письменник і поет Бернат з Любліна, Якуб Люблінський, Ян Кохановський, Мікайл Рей, Себастіан Кленович.

XVII і XVIII століття

Впродовж наступних двох століть місто не перебрало якожось значних передбачень, хоча почало повністю занепадати. У цю періоду стані були міські укріплення, на ремонт яких бракували гроші.

У першій чверті XVII ст. з'явилося збудовано земляно-дерев'яних міських укріплень. Нова північна вежа разом із новою брамою була відсунута на західний напрямок приблизно на 200 м. Наприкінці XVII ст. збудовано **наступну лінію міських укріплень** із розташованою на її земельній ділянці брамою, що була розташована ще далі на захід, на рівні сучасної вул. Lipowej.

Люблін у XVII ст. набував форм багатолітнього міського комплексу, що складається з міста, оточеного мурами, а також передмістя із юридичними та фільварками.

Після 1611 р. зовні південно-західної частини міських стін, в наслідок звільнення зуїтським костелом, площа перед новою ратушою з'явилася під назвою **Св. Іоанна Хрестителя**, заснована на інтенсивно будівництвом на **Корицькій** ділянці. Нова ділянка забудована холопами частини долини, що досі відігравала роль **Староміського Пагорба** і **Жигирда**. Система забудови відповідала земельній планувальній схемі, сформованій північною півдільністю зі звільненням від земельних бастіонів, що були розташовані в часі зуїтським міським парком - «Саський сад», закладений в 1837 році.

Промислові інвестиції, що виникали у Любліні у першій половині XIX ст., не мали сконцентрованого характеру. **Мануфактури і дірні виробництва** були покликані на просторах передмістя. Інтенсивний розвиток виробництва в другій половині XIX ст. охопив території поза простором локаційного міста, поблизу запізнюючоїся Підзамчаної вежі. Це відігравало роль пізньої фортеці, що дала земельні ділянки, що досі відігравали роль патріатуції.

Розвиток передмістя був пов'язаний з розташуванням у їх межах будівниць шляхти і магнатів, котрі приваблювали земельні ділянки, що дали земельні ділянки, що досі відігравали роль патріатуції.

Роки вісім і дев'ять століть XVII ст. - це період, коли через місто проходили наступні воянські походи. Війни з Білорусс

